

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-91/24 – 1

Predmet C-91/24 [Aucroix]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

6. veljače 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Cour de cassation (Belgija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

31. siječnja 2024.

Žalitelj u kasacijskom postupku:

Procureur général de Mons

Druga stranka u kasacijskom postupku:

HL

[omissis]

Cour de cassation de Belgique (Kasacijski sud, Belgija)

Presuda

Br. P.24.0111.F

PROCUREUR GENERAL PRES LA COUR D'APPEL DE MONS, žalitelj u kasacijskom postupku,

protiv

[omissis] [HL], [omissis]

osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog,

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

druge stranke u kasacijskom postupku.

I. POSTUPAK PRED COUROM DE CASSATION (KASACIJSKI SUD)

Žalba je podnesena protiv presude koju je 18. siječnja 2024. donijelo optužno vijeće coura d'appel de Mons (Žalbeni sud u Monsu, Belgija).

[omissis]

[omissis] [postupak].

II. ODLUKA COURA DE CASSATION (KASACIJSKI SUD)

- 1 Grčka tijela izdala su 9. ožujka 2016. europski uhidbeni nalog protiv druge stranke u kasacijskom postupku, koja ima belgijsko državljanstvo i boravi na državnom području Kraljevine Belgije, zbog izvršenja kazne zatvora u trajanju od pet godina.

Pobijanom presudom odbija se izvršenje tog europskog uhidbenog naloga na temelju članka 4. točke 5. loia du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (Zakon od 19. prosinca 2003. o europskom uhidbenom nalogu). Kao razlozi tog odbijanja navode se mentalna oštećenja druge stranke u kasacijskom postupku zajedno s uvjetima zadržavanja u državi koja izdaje uhidbeni nalog koji nisu u skladu s jamstvima predviđenima u člancima 3. i 5. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Pojašnjava se da bi druga stranka u kasacijskom postupku bila izložena riziku da bude pritvorena u prenapučenom zatvoru u kojem ne bi mogla dobiti skrb koja odgovara njezinu zdravstvenom stanju.

- 2 Uzimajući u obzir povredu članka 6. točke 4. Zakona od 19. prosinca 2003. o europskom uhidbenom nalogu, u okviru žalbenog razloga tvrdi se da je optužno vijeće, nakon što je odbilo izvršiti europski uhidbeni nalog zbog uvjetâ izvršenja kazne zatvora u državi koja izdaje uhidbeni nalog, trebalo predvidjeti primjenu razloga za moguće neizvršenje iz prethodno navedenog članka. U tom pogledu žalitelj tvrdi da se tom zakonskom odredbom nastoji izbjeći nekažnjavanje osobe čija je predaja odbijena.

U okviru žalbenog razloga tvrdi se i da je optužno vijeće trebalo Sudu Europske unije postaviti pitanje u prethodnom postupku u pogledu toga treba li pravosudno tijelo države izvršenja, u slučaju da utvrdi razlog za odbijanje obveznog izvršenja europskog uhidbenog naloga zbog opasnosti od povrede temeljnih prava osobe o kojoj je riječ, ispitati mogućnost primjene razloga za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga iz članka 4. [stavka] 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu, koji je u

belgijsko pravo prenesen prethodno navedenim člankom 6. točkom 4. Zakona od 19. prosinca 2003.

- 3 Na temelju članka [1. stavka] 2. prethodno navedene okvirne odluke, države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama navedene okvirne odluke.

U skladu s člankom [1. stavkom] 3. Okvirne odluke, ta [odluka] ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela kako su utvrđena člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji.

Člankom 4. točkom 5. Zakona od 19. prosinca 2003.[,] kojim je ta okvirna odluka prenesena u belgijski pravni poredak, predviđa se da se izvršenje europskog uhidbenog naloga odbija ako postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se može smatrati da bi se njime povrijedila temeljna prava osobe o kojoj je riječ, kako su utvrđena člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji. Taj je razlog za neizvršavanje europskog uhidbenog naloga obavezan.

- 4 Iz presude [*omissis*] [od 17. prosinca 2020., Openbaar Ministerie (Neovisnost pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog) (C- 354/20 PPU i C- 412/20 PPU, EU:C:2020:1033)] proizlazi da je cilj mehanizma europskog uhidbenog naloga osobito borba protiv toga da tražena osoba koja se nalazi na državnom području različitom od onog na kojem je osumnjičena da je počinila kažnjivo djelo ne ostane nekažnjena.

Osim toga, u skladu s presudom [*omissis*] [od 29. lipnja 2017., Popławski (C- 579/15, EU:C:2017:503)], Sud Europske unije odlučio je da je na nadležnom nacionalnom sudu, uzimajući u obzir cjelokupno nacionalno pravo i primjenom metoda tumačenja koje su njime priznate, da protumači nacionalne odredbe o kojima je riječ u najvećoj mogućoj mjeri s obzirom na tekst i svrhu te okvirne odluke. Ta obveza podrazumijevala je da u predmetu koji je tada podnesen Sudu, u slučaju odbijanja izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog radi predaje osobe protiv koje je u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog izrečena pravomoćna presuda kojom se ona osuđuje na kaznu oduzimanja slobode, pravosudna tijela države članice izvršenja imaju obvezu zajamčiti stvarno izvršenje kazne izrečene toj osobi.

U skladu s člankom 6. točkom 4. istog zakona, kojim je, kao što je to navedeno, prenesen članak 4. [stavak] 6. Okvirne odluke, izvršenje europskog uhidbenog naloga može se osobito odbiti ako je taj akt izdan u svrhu izvršenja kazne, kada je osoba o kojoj je riječ belgijski državljanin, nalazi se ili boravi u Belgiji, a belgijska nadležna tijela obvezuju se izvršiti tu kaznu u skladu s belgijskim zakonom.

- 5 U okviru žalbenog razloga postavlja se pitanje treba li članak 4. [stavak] 6. Okvirne odluke, ako su sudovi države izvršenja europskog uhidbenog naloga utvrdili da u slučaju predaje tražene osobe državi koja izdaje uhidbeni nalog postoji opasnost od povrede temeljnih prava te osobe, tako da su dužni odbiti

izvršenje europskog uhidbenog naloga, tumačiti na način da se njime tim sudovima države izvršenja nalaže da, kako bi izbjegli nekažnjavanje tražene osobe koja je državljanin te države ili u njoj boravi, ispituju je li potrebno u državi članici izvršenja, u skladu s odredbom kojom se u nacionalni pravni poredak prenosi prethodno navedeni članak 4. [stavak] 6., naložiti izvršenje kazne zatvora iz te odredbe koja je dotičnoj osobi izrečena u državi članici koja izdaje europski uhidbeni nalog.

- 6 Na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako se pitanje valjanosti i tumačenja akata institucija, tijela, ureda ili agencija Unije pojavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, taj je sud dužan uputiti to pitanje Sudu.

[omissis]

SLIJEDOM NAVEDENOG,

COUR DE CASSATION (KASACIJSKI SUD)

prekida postupak dok Sud Europske unije ne odgovori na sljedeće prethodno pitanje:

Kada su sudovi države članice izvršenja europskog uhidbenog naloga utvrdili da u slučaju predaje tražene osobe državi članici koja izdaje uhidbeni nalog postoji opasnost od povrede temeljnih prava te osobe povezanih s izvršenjem inozemne kazne, tako da valja odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga, treba li članak 4. [stavak] 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica tumačiti na način da se njime tim sudovima države izvršenja nalaže da, kako bi izbjegli nekažnjavanje tražene osobe koja je državljanin te države ili u njoj boravi, ispituju je li potrebno u državi članici izvršenja, u skladu s odredbom kojom se u nacionalni pravni poredak prenosi prethodno navedeni članak 4. [stavak] 6., naložiti izvršenje kazne zatvora iz tog akta, koja je dotičnoj osobi izrečena u državi članici koja izdaje europski uhidbeni nalog?

[omissis]

[omissis] [postupak]